

Ik werk al een jaar of 15 voor radio en televisie. En behalve een jaartje School voor Journalistiek heb ik geen opleiding gehad om te doen wat ik nu doe. Ik heb mezelf ook nooit zo enorm als professioneel presentator gezien. Ik had gewoon van mijn hobby m'n werk gemaakt. Lucky me. En de meeste mensen schenen er ook nog tevreden over te zijn. Zal dan wel talent zijn. Zelfs toen ik zo nu en dan wat mocht zeggen als side-kick of als voice-over op tv, en later zelfs als full-time presentator liet iedereen me maar begaan. Het zal allemaal wel goed zijn. Nooit over nagedacht, eigenlijk. Tot ik er echt aan moest geloven. Mijn eigen radioprogramma. En de baas aanbod eens met Pauline te gaan praten. Het bleek een waanzinnige eye-opener te zijn. Niet omdat ze me ging voorschrijven hoe een gerespecteerd presentator zich dient te gedragen. Nee, gewoon luisteren. En analyseren. En ik luister mee en ontdek dingen waar ik nooit over had nagedacht. Gewoontes, maniertjes. Dingetjes. Een prachtige spiegel. Soms confronterend, maar bijna altijd leerzaam. En niet alleen het technische presenteren. Ook de rest van het werk en het wereldje gingen uitgebreid over de tong. Vaak erg prettig en verfrissend om ongeremd van gedachten te wisselen. Daarom zeg ik: 'om in het werk verderop te geraken, snel afspraken met Pauline van Aken maken'.

Jeroen